

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 108**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Jag hoppas att jag har kommit öfver det nu, så att jag
 kan skriva snällt igen. men det är ingen så allde-
 les lätt sak för mig. Det är inte roligt för någon att i ett
 ögonblick uppge hvad man löstfar efter och som när på bara ett
 par timmars afstånd. Det är ju bara att vara Gud tackare för
 att jag fått en vilja, som sluger något till, men det går ändå
 i hela kroppen, så den blir tillbakalagen. Förslags då te-
 legrammet och brefvetet kommo samtidigt, såg jag fram-
 för mig hafvet vid Sjöder och båten, som gick ifrån mig
 och liksom jag så i vägade tala till dig, Torde jag nu ej skrif-
 va förligt brefvet. Sedan kommer den vädligaste ledan
 vid allt, barnen och arbetet och all vår sträfvan här.
 allt var jag led vid och jag tyckte det var synd om mig
 ty jag hade varit så lycklig förut och alldeles nöjd med
 min värld. Ditt skäl skulle naturligtvis hafva betydelse något
 mer för mig om jag ej förstode att du alljämt väl behöfde att
 komma bort, det är ren sjuklighet att vara så där samvets-
 plågad, så att man inte gör hvad man är behändt. Du brukar
 vara punktlig, och det hinner mig att de mina skolan få
 en upphattning af dig som något mycket fullt och ostadigt.

Jag hade väl behöft att råka dig, ty du har gått så ensamt
 att såsom det alltid blir i ensamheten tingas förlorar sina
 rätta proportioner. Det är alls ej så att jag hatar den där novellen
 jag har bara sagt att en del af den är tråkig, men det går väl
 ej så mycket. Böjnan och slutet äro bra och när man tänker på hvad
 vår främste skald tillämnar mig af tråkighet, så kan väl vi andra och
 få våga oss på de litte licentia poetica i den vägen. Gärte håller
 afall du vara rädd för att nämna mig hvad du mer skrifer
 Sannerligen det hade varit mer skäl att vara rädd om jag
 läst en sådan bit som skulle gå osannvärt förbi. Du skall
 veta att du skref förut allt hvad du ville nå med den och då
 tyckte jag att jag måste säga dig att du ej hade fått nog skvemy

in i junderens yttranden för att vackliga läsare skulle få ut
ur dem hvad de ville. Det är Ruskke bara något stilitiskt
knep, som vill till. Schwartz är ju i och för sig en mycket
poetisk personlighet.

Jag undrar om du g. borde försöka våra egyptiska
läkemedel, taga på dig varme och nå skaffa dig ett brännande
hett bad. Du har ju alls ej varit i godt humör allt sedan du
lade af dig ramieströket vid hemkomsten, du skall verkli-
gen ta den på dig. Jag försökte en dag med en fin, mj, tunn,
spår ylletröja och jag kunde bara ha den ett par timmar. Jag
blef varm och svettades och knoppen var utan luftväxling. Jag
måste genast krypa tillbaka i det gamla skinnvat. Jag varmt bad
så att de för porerna öppna igen och försök den Råra ramie
ströket, det är som friheten efter fångslat. De ha satt upp en
fin ramiefabrik i Norrköping, så nu blir nog snart varan billi-
gare. Jag tror verkligen att den skyddar för förfylning, men det för-
dras att hålla porerna öppna med varma bad och varmsåker du g.

Gerda kommer hem på Onsdag och då flytta vi hem, det skall
allt bli mycket skönt för arbetets skull, fast det nog varit märk-
värdigt att lifva med de små barnen. Jag har inte sett dem
i dåligt humör en enda gång under denna tre veckor utan
ständigt skrämde belåtenhet. De längta nog efter sin mamma
men inte efter de stora bröderna, som niätte hålla dem
i slafveri och förakt, nu ha de varit hela stället reserter
och Svans stolthet har ingen grän.

Det har varit ytterst föraktfulla artiklar i alla tidningar
om våra svenska målars utställning i Paris. Jag tror det gärna
ty jag förstår att de försunnat Tekniken för färger, det där sudd
verket som på "riobarer och juergren" kan ju aldrig stå sig. Laurin
har sökt försvara dem i Svenska Dagbladet, men skäligen mått. Jag
undrar, för hvem kan bedöma sin egen tid och art, om vår egen Konst-
art, litteraturen, skulle falla så plutt till marken som målariet, om
det i all hast bragtes till expositionen. När jag tänker på något dylikt
och efterminnar hvad Danmark och Parga kunde komma med af ny och gammal
litteratur emot oss, så märker jag att vi bara äro en konst bit på väg. Vi
ha mycket arbete för oss och vårt arbete behöfs. Var inte missmodig

Det är en riktigt bra bit. Jag var litet ledsen i går, ty du var så glad åt dessa och jag var rädd för att du ^{skulle} bli störd i din författarsifer och jag kritiserade för mycket, men jag måste ändå säga hvad jag tyckte. Men det skadar inte, du blir kanske bra alltigenom om du bara vill säga hundar på ditt bröst och rusa alla hvad du vill ha sagt med Fleming.

Också är det den saken att när jag på ett oförskyllt sätt kommer in i litteraturen som resande dansk så vill jag sommetligen vara något. Om jag inte kan tala tyska så vill jag göra mina anmärkingar på danska. Jag har gått och varit färdig en gång för en siciliansk röfvar, som den gånge sköps på min färdighet, om vill jag ej druga olyckan öfver denna också. Jag tycker du skall skicka mig till en äkta man göra mig till eller Prior och dig till eller Prior något Grundtvigska folkhögskolefolk med Prædikat. Vi äro alltså mycket värda träddiga så vi förståna alltså.

Här, skall du nu få amerikanskens bref också. Jag vet ej om vi skola bestamma Lagerheim, jag har ju ej varit till sås med praktiken, jag kommer ingensstans för än Gerdas kommer hem. Du skall komma hit i alla fall för du har på så många sätt varit med om att bygga upp mitt hem så du måste komma hit en gång och se på ditt verk. Och så får du lof att se barnen, medan de ännu äro barn, ty sedan alla komma i skola bli de ju så grufliga arbetsmänningar. De två små, som vi ha hemma nu äro väldigt söta verkligen oändligt snälla. Det gör en ändå hopp om sannheten, att vi som små komma vara så glada, så stadig i godt humör och så oförtröttliga i att springa från morgon till kväll. Blijuer såsom barn hade Jesus sedan på sin tid.

Missionen är inte så fulligt populär i Sverige så det gör ingenting att sparke på den. Jag har så många förslag med Schwartz, men jag förs ej framställa dem för att ej göra dig yr i hufvudet. Ett af dem är, att han vore mycket gammal och reste till Jerusalem för att dö där och taga lärning med sig. Så vara de ju lika galna båda. Skjedetta är bara skas.

Ungarna springer ut i hänggården och leta upp fjäderar
samt de rätta i mitt kuffert, men jag har ju en lång
vana att skriva medan folk pratar runt om mig,
att vi utklädd är jag ej så van vid.

Jag skall helga nå mycket från Kungelt de tyckte
bra om alla fotografierna, men båda barnen är trötta af det
kortet, där de ståa alla tre David, Eira och Eira. Och så ville
Fru G. ha, men det har du ju redan skaffat. När du kom-
mer in till staden så fråga Hanselblads hvar för sig så
mitt album, det bör väl vara färdigt.

Glömmer jag mer nu. Jag börjar få den vanliga Korrespon-
densen. Ja jag tror att jag tycker öfversättningar är ett
sting. Om de en gång skulle göra mig rik då kunde
det vara någon lön för alla odrägliga ovetliga bref
från deras, som ej orka finna förläggare.

Larv åt nu och gör oss till hyggliga Tänkande vänni-
skor. Det är Gudilofvadt ej roman det här som
skall stå för evigheten, så du Rau och så på behålla
den som den är.

— Din Selma —